

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/35/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321200217
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5321200217.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: W. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, dieťa rodičov: otca A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX/XX, L. - U G., právne zastúpený: MAJCHRÁK & MAJCHRÁK, advokáti, s.r.o., so sídlom Nová Bystrica 850, pracovisko: Fraňa Kráľa 2080, Čadca, IČO: 36 416 525, a matky O. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. č. XXX, právne zastúpená JUDr. JCLic. Tomáš Majerčák, PhD., s.r.o., so sídlom Južná trieda 28, Košice, IČO: 52 858 774, o návrhu otca na zníženie výživného a protinávrhu matky na zvýšenie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č. k. 16P/2/2021-111 z 05. marca 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom bolo rozhodnuté o zmene rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4P/33/2017-73 zo 07.12.2017 vo výroku o výživnom tak, že výživné určené na maloletú W. G., nar. XX.XX.XXXX sa znižuje na sumu 110,- eur mesačne, ktorú sumu je otec maloletej povinný platiť vždy do posledného dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky dieťaťa (výrok I.), vo zvyšku bol návrh otca na zníženie výživného zamietnutý (výrok II.), návrh matky na zvýšenie výživného bol v celom rozsahu zamietnutý (výrok III.) a žiadnemu z účastníkov nebol priznaný nárok na náhradu trov konania (výrok IV.).

2. Okresný súd v prejednávanej veci rozhodoval o návrhu otca, ktorým sa domáhal zníženia výživného na maloletú W. (ďalej aj iba „maloletá“) zo sumy 150,- eur mesačne, ktoré je povinný platiť na základe rozsudku Okresného súdu Čadca zo 07.12.2017 na sumu 75,- eur mesačne z dôvodu, že je dlhodobo práceneschopný. Matka maloletej v rámci vyjadrenia k návrhu otca vzniesla protinávrh, ktorým sa domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca k maloletej na sumu 185,- eur mesačne. Okresný súd s poukazom na ust. § 26 zák. č. 36/2005 Z. z. (Zákon o rodine) skúmal, či došlo k podstatnej zmene pomerov na strane účastníkov konania, ktorá by odôvodňovala zmenu doterajšieho rozsudku Okresného súdu Čadca, ktorým bola schválená dohoda rodičov maloletej, na základe ktorej sa otec zaviazal platiť výživné vo výške 150,- eur mesačne s účinnosťou od 01.03.2018. Po vykonaní dokazovania dospel okresný súd k záveru, že na strane maloletej od času predchádzajúceho rozhodnutia k žiadnej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného nedošlo. V čase predchádzajúceho rozhodnutia mala maloletá niečo vyše 2 rokov a výdavky na jej výživu podľa vyjadrenia matky dosahovali výšku 289,- eur mesačne. Aktuálne výdavky na výživu maloletej matka vyčíslila na sumu 180,43 eur mesačne, do ktorej sumy je podľa názoru okresného súdu potrebné započítať aj náklady súvisiace s

bývaním maloletej, ktoré sú rovnaké ako v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu. Návrh matky na zvýšenie výživného, preto ako nedôvodný zamietol. Pokiaľ išlo o návrh otca na zníženie výživného, okresný súd konštatoval, že tento návrh je dôvodný len čiastočne. Vychádzal z toho, že v čase predchádzajúceho rozhodnutia otec dosahoval priemernú mesačnú mzdu vo výške 602,49 eur a nebolo preukázané, že by bol jeho zdravotný stav nepriaznivý. V čase aktuálneho rozhodovania okresný súd zistil, že od 09.10.2020 je otec práceneschopný a od 01.01.2021 je bez pracovného pomeru, nakoľko počas trvania práceneschopnosti mu zanikol pracovný pomer dojednaný na dobu určitú jej uplynutím, kde dosahoval priemernú čistú mesačnú mzdu cca 677,91 eur, poberá nemocenské dávky vo výške 497,80 eur. Na základe týchto zistení dospel k záveru, že u otca došlo od času posledného rozhodnutia o jeho vyživovacej povinnosti k maloletej k zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zníženie jeho povinnosti platiť výživné. Konštatoval, že nie je v možnostiach a schopnostiach otca, aby vzhľadom na jeho aktuálny zdravotný stav a s tým spojené zníženie príjmu prispieval na výživu maloletej sumou 150,- eur mesačne a jeho vyživovaciu povinnosť voči maloletej znížil na sumu 110,- eur mesačne. Zobral do úvahy skutočnosť, že otec si napriek práceneschopnosti, už počas prvého mesiaca jej trvania kúpil psa - rotvajlera za sumu 300,- eur a na krmivo pre psa mesačne uhradza sumu 10,- eur. Zdôraznil, že výživné na maloleté dieťa má prednosť pred výdavkami, ktoré neboli nevyhnutné, aby ich otec vynaložil. Uviedol, že otcovi nič nebráni, aby psa predal a výťažok z predaja vynaložil na úhradu výživného, pričom predajom mu odpadnú aj ďalšie výdavky, ktoré môže použiť na výživu dieťaťa. O náhrade trov konania rozhodol súdu podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec a to do výroku, ktorým bolo rozhodnuté o znížení jeho povinnosti platiť výživné na maloletú na sumu 110,- eur a do výroku, ktorým bol vo zvyšku jeho návrh zamietnutý. Označil ich za nesprávne a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že rozhodne o jeho povinnosti platiť znížené výživné na maloletú aspoň na sumu 90,- eur mesačne. Uviedol, že návrh na zníženie výživného podal z dôvodu, že u neho došlo k vážnemu zhoršeniu zdravotného stavu, čím sa zmenili jeho pomery oproti času predchádzajúceho rozhodovania o výživnom. Matka čisto účelovo podala návrh na zvýšenie výživného, sama však na pojednávaní uviedla, že výdavky na dcéru (maloletú) predstavujú v súčasnosti sumu 175,- eur. V konaní v roku 2017, keď mala maloletá 2 roky, matka ustálila jej výdavky sumou 280,- eur a aktuálne, keď má maloletá 6 rokov, vyčíslila výšku jej výdavkov na sumu 175,- eur a nevedela tento rozdiel v konaní pred okresným súdom vysvetliť. Uviedol, že je jednoznačne dokázané, že pokiaľ boli výdavky maloletej 175,- eur mesačne aj v období pred začiatkom súdneho konania, suma 150,- eur mesačne je výrazne vyššia než na akej sa mal zasielaním čiastok výživného podľa § 62 Zákona o rodine podieľať. Ak vychádza z týchto jednoznačných skutočností tak všetky náklady, ktoré maloletá má, platil výlučne on, čo nepovažoval za správne. Vyživovaciu povinnosť má aj matka, a to rovnako podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Matka tak dlhú dobu dostávala pre maloletú vyššie výživné, ktoré jej umožňovalo vytvoriť si dostatočné rezervy do budúcnosti a súčasne aj pri zníženom výživnom, budú dostatočne pokryté výdavky maloletej. Výživné, ktoré bolo určené súdom ohrozuje jeho existenčné pomery. Ku skutočnosti, že si kúpil psa za 300,- eur c uviedol, že pes nebol kúpený len kvôli nemu, aby sa necítil sám a aby pomáhal mu pri jeho chorobe myslieť aj na iné veci ako bolesti, aby mu pomáhal mu s rehabilitáciou, ale aj kvôli maloletej, spoločne so psom sa prechádzajú a maloletá ho má veľmi rada. Uviedol, že to boli všetky jeho úspory, ktoré si našetril a finančne mu pomáha aj jeho matka.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca z 09.04.2021 navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil. Uviedla, že tvrdenia otca o jeho nepriaznivom zdravotnom stave sú iba v rovine teoretických a vymyslených konštrukcií v úmysle platiť výživné v čím najnižšej výške. Už v predchádzajúcom súdnom konaní sa vyhovára na svoj údajne zlý zdravotný stav. Do dnešného dňa mu však nebol priznaný žiaden invalidný dôchodok, a to ani čiastočný. Práceneschopnosť otca trvá len krátku dobu a v žiadnom prípade sa nejedná o zásadnú zmenu pomerov. O jeho vzťahu k práci svedčí aj skutočnosť, že v žiadnej práci nevydrží dlhšie a od posledného súdneho rozhodnutia o výživnom vystriedal viacero pracovných pozícií. Ďalej matka uviedla, že maloletá nastupuje v tomto školskom roku do základnej školy a už teraz má zvýšené výdavky súvisiace s nakupovaním vecí a školských potrieb. Pokiaľ ide o otcom zakúpeného psa matka, je to bojové plemeno a pokiaľ otec na neho minul všetky svoje úspory, svedčí to o tom, že uprednostnil nákup psa pred platením výživného na maloletú. Náklady so stravou, výchovou, veterinárnou starostlivosťou na bojové plemeno psa sú finančne aj časovo náročné. Pokiaľ si otec dovoľí kúpiť takéto drahé bojové plemeno a má financie na úhradu nákladov s tým spojených, tak má dostatok finančných prostriedkov aj na platenie výživného, ktoré má prednosť pred ostatnými výdavkami.

5. Otec v odvolacej replike z 12.05.2021 k vyjadreniu matky zotrval na dôvodoch podaného odvolania. Poprel tvrdenia matky, že si vymýšľa, naopak je to matka, ktorá pred súdom úmyselne zavádzala. Jeho zhoršujúci sa zdravotný stav, súd vyhodnotil ako zásadnú zmenu pomerov, k čomu matka odvolanie nepodala. Poukázal na to, že sa stále zúčastňuje rehabilitácií a je aktuálne objednaný na ďalšie MRI mozgu a chrbtice a vznikli mu nové výdavky na lieky vo výške cca 10,- eur mesačne. V závere odvolania uviedol, že dcéra bola a aj je pre neho vždy prvoradá a vyživovaciu povinnosť uloženú súdom vždy plnil riadne a včas aj napriek tomu, že niektoré mesiace na to skutočne nemal peniaze. Pokiaľ ide o kúpu psa, išlo o jednorazový výdavok, čo súd zohľadnil pri rozhodovaní o výživnom.

6. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

7. Krajský súd ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 65 a § 66 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) a contrario, potvrdil napadnutý rozsudok okresného súdu v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

8. Odvolací súd preskúmaval rozsudok okresného súdu v celom rozsahu (t. j. vo všetkých jeho výrokoch) aj keď otec v odvolaní namietal správnosť výroku I. napadnutého rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté o znížení jeho vyživovacej povinnosti „len na sumu 110,- eur mesačne“ a vo výroku II., ktorým bol vo zvyšku jeho návrh zamietnutý. Keďže ide o konanie vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti, ktoré možno začať aj bez návrhu, odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania a rovnako nie je viazaný ani odvolacími dôvodmi.

9. Predmetom konania v súdnej veci bola zmena výšky vyživovacej povinnosti otca na maloletú W., o ktorej bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Čadca zo 07.12.2017 tak, že s účinnosťou od 01.03.2017 bol otec povinný platiť na výživu maloletej sumu 150,- eur mesačne.

10. Hmotno-právnu podmienkou zmeny súdneho rozhodnutia o výživnom je v zmysle ust. § 78 veta prvá Zákona o rodine zmena pomerov. Musí ísť o takú zmenu pomerov, ktorá sa zásadnejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodovania o výživnom. Okresný súd v prejednávanej veci náležite vymedzil rozhodujúce okolnosti a pri ustálení stavu veci dôsledne prihliadal na všetky ním zistené skutočnosti, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, preto v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd a z uvedených dôvodov sa v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP) a v konkrétnostiach sa vyjadril k jednotlivým odvolacím námietkam.

11. Otec v podanom odvolaní skutkové zistenia, ktoré ustálil okresný súd na základe vykonaného dokazovania nenamietal, nesúhlasil však s tým, že okresný súd dospel k záveru, že je zníženie jeho vyživovacej povinnosti na sumu 110,- eur mesačne adekvátne zmene jeho pomerov, lebo táto zmena odôvodňuje zníženie vo väčšom rozsahu.

12. Odvolací súd odvolacie námietky otca nepovažoval za opodstatnené. Ak otec poukazoval na skutočnosť, že výživné 150,- eur fakticky pokrylo náklady maloletej na výživu v celom rozsahu, teda aj tú časť, na úhrade ktorej sa mala podieľať matka a teda mohla si vytvoriť rezervu, táto skutočnosť nie právne významná pre prejednanú vec. Otec platil výživné na základe predchádzajúceho súdneho rozhodnutia, takéto plnenie nemožno považovať za „preplatok“ na výživnom, pretože o znížení jeho vyživovacej povinnosti bolo rozhodnuté až napadnutým rozsudkom.

13. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so záverom okresného súdu, že výživné na maloletú má prednosť pred výdavkami na kúpu psa a na starostlivosť o neho. Považoval za nezodpovedné konanie otca, ak v čase, keď sa mu znížil príjem pre nepriaznivý zdravotný stav použije finančné prostriedky na zaobstaranie psa, namiesto plnenia vyživovacej povinnosti k maloletej dcére. Okresný súd správne, na túto skutočnosť prihliadal a zdôraznil, že finančné prostriedky, ktoré je nutné vynaložiť na starostlivosť o psa môžu byť otcom použité na plnenie vyživovacej povinnosti voči maloletej. Odvolací súd zníženie výživného v rozsahu ako to urobil okresný súd považoval za dostatočné.

14. Odvolaním nebol napadnutý výrok o zamietnutí návrhu matky na zvýšenie výživného, odvolací súd nie je však rozsahom podaného odvolania viazaný, preto preskúmaval aj vecnú správnosť ostatných výrokov rozsudku okresného súdu a dospel k záveru, že aj v tomto prípade okresný súd správne rozhodol, preto napadnutý rozsudok v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

16. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).